

Namen

Noem de namen. Fluister, schreeuw
al luistert bijna niemand meer.
De velden blijven volgekruist
tot aan de horizon;
onder dezelfde noemer
één voor één verwoord.

Wie noemt de naamlozen?
Na veertig, vijftig, zestig jaar
nog altijd geen bericht,
geen landkaart uit te vaardigen
met tekens bij de kuilen,
geen handvol eigen grond
waarin zij zijn bewaard –

het boek blijft open. Fluister,
schreeuw – en luister naar de stilte
waarin alle namen zijn gehoord.

(Louise Broekhuysen)